ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 7ης Νοεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-352/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Ισπανίας, εκπροσωπούμενου από την L. Fraguas Gadea, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 123, σ. 1), και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Σεπτεμβρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 123, σ. 1, στο εξής: οδηγία), και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2 Δυνάμει του άρθρου 34 της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή εντός προθεσμίας 24 μηνών, υπολογιζομένης από της θέσεως της εν λόγω οδηγίας σε ισχύ και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Κατά το άρθρο 35, η οδηγία τέθηκε σε ισχύ στις 14 Μαΐου 1998. Η προθεσμία μεταφοράς έληγε έτσι στις 14 Μαΐου 2000.

3 Μη λαμβάνοντας εκ μέρους των ισπανικών αρχών καμιά γνωστοποίηση σχετικά με την θέση σε εφαρμογή της οδηγίας, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως. Αφού όχλησε το Βασίλειο της Ισπανίας ζητώντας του να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 17 Ιανουαρίου 2001, αιτιολογημένη γνώμη καλώντας αυτό το κράτος μέλος να λάβει τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της σχετικής κοινοποιήσεως. Δεδομένου ότι από τα στοιχεία που κοινοποίησαν οι ισπανικές αρχές μετά την αιτιολογημένη γνώμη προέκυψε ότι δεν έιχε ολοκληρωθεί η μεταφορά της οδηγίας, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

4 Υπενθυμίζοντας τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από τα άρθρα 34 και 35 της οδηγίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας όφειλε να έχει λάβει τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

5 Η Ισπανική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο πρέπει να γίνει με βασιλικό διάταγμα. Η διαδικασία καταρτίσεως ενός τέτοιου διατάγματος είναι εξαιρετικά δυσκίνητη διότι απαιτεί πολλές εκθέσεις, γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις καθώς και δημόσια ακρόαση όταν το νομοθετικό κείμενο επηρεάζει δικαιώματα ή συμφέροντα των πολιτών. Επιπλέον, εν προκειμένω, η συμμετοχή δύο Υπουργείων, ήτοι του Υπουργείου Υγείας και Κατανάλωσης και του Υπουργείου Γεωργίας, στην κατάρτιση του διατάγματος είχε ως αποτέλεσμα την επιμήκυνση της διαδικασίας.

6 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή εμφανίζεται κατά το πέρας της προθεσμίας που έχει ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26).

7 Όμως, δεν αμφισβητείται εν προκειμένω ότι το ΒΑσίλειο της Ισπανίας δεν έλαβε τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή του προς την αιτιολογημένη γνώμη εντός της προς τούτο ταχθείσας προθεσμίας.

8 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προβάλει διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή μιας οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 8ης Μαρτίου 2001, C-276/98, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2001, σ. I-1699, σκέψη 20).

9 Κατά συνέπεια, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή ότι είναι βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου της Ισπανίας και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Wathelet Jann Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Νοεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

M. Wathelet